Lieta Nr. C69405225

arhīva Nr. C-0440-26

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2026. gada 13. februārī

Kurzemes rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ilze Vasiļjeva,

rakstveida procesā izskatīja /Nosaukums C/ prasību vienkāršotajā procedūrā pret /Persona A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja /Nosaukums C/ 2025. gada 5. jūnijā cēlusi tiesā prasību vienkāršotajā procedūrā pret atbildētāju /Persona A/, lūdzot piedzīt:

1) pamatparādu 2643,93 EUR;
2) procentus par aizdevuma lietošanu 295,99 EUR par laiku no 2024. gada 30. maija līdz 2024. gada 31. augustam;
3) līgumiskos nokavējuma procentus 17,65 EUR par laiku no 2024. gada 29. jūnija līdz 2024. gada 4. decembrim;
4) likumiskos nokavējuma procentus 78,23 EUR par laiku no 2024. gada 6. decembra līdz 2025. gada 4. jūnijam;
5) sākotnējā kreditora izdevumus 17 EUR;
6) parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR;
7) valsts nodevu par prasības celšanu 300 EUR un 80 EUR par prasības nodrošināšanu.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem un apsvērumiem.

[1.1] Atbildētāja 2024. gada 30. janvārī veica identifikācijas maksājumu 0,01 EUR, tādējādi piekrītot aizdevuma līguma noslēgšanai ar /Nosaukums E/. Atbildētājai kopā izsniegts aizdevums 2740 EUR, pielīgti lietošanas procenti un citi blakus maksājumi.

Aizdevums bija jāatmaksā atbilstoši nolīgtajam grafikam.

Pēdējais noteiktais aizdevuma atmaksas termiņš bija 2028. gada 29. marts.

[1.2] Atbildētāja aizdevuma atmaksai ir iemaksājusi 749,69 EUR, no kā 96,07 EUR novirzīti pamatparāda, 306,80 EUR lietošanas procentu, 79,32 EUR restrukturizācijas maksas un 267,50 EUR līguma grozījumu maksas samaksai.

[1.3] Atbildētāja aizdevumu neatmaksāja pielīgtajā kārtībā, tāpēc sākotnējā aizdevēja 2024. gada 6. decembrī vienpusēji atkāpās no līguma.

[1.4] Prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju cesijas darījuma rezultātā.

[2] Prasības pieteikums nosūtīts uz atbildētājas oficiālo elektronisko adresi, ievērojot Civilprocesa likuma 56. panta $2.^1$ daļas 3. punkta un $250.^{21}$ panta pirmās daļas nosacījumus, izskaidrojot, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniegusi, prasību nav apstrīdējusi.

[3] Prasība celta Civilprocesa likuma $30.^3$ nodaļas kārtībā kā vienkāršotās procedūras lieta. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa nesaskata pamatu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Pusēm paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, nosūtot paziņojumus 2025. gada 9. septembrī.

[4] Tiesa 2026. gada 14. janvārī sagatavoja saīsināto spriedumu (Civilprocesa likuma 194. panta pirmās daļas 3. punkts).

Prasītāja 2026. gada 15. janvārī iesniedza pilna sprieduma sagatavošanas lūgumu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā, iepazinusies ar prasības pieteikumu, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[6] Prasība tiesā celta uz tā pamata, ka /Nosaukums E/ atbildētājai uz aizdevuma līguma pamata ir aizdevusi naudu, bet atbildētāja nav izpildījusi no aizdevuma līguma izrietošās maksājuma saistības (Civillikuma 1934. pants), t. i., aizdoto naudu un ar to saistītos blakus maksājumus nav atmaksājusi, tāpēc prasītāja lūdz saistību izpildi tiesas ceļā.

[6.1] Atbildētāja 2024. gada 30. janvārī veica reģistrācijas maksājumu, maksājuma mērķī, norādot: "Apstiprinu reģistrāciju Nr. /Numurs/", kas tiek izmantots kā identifikācijas maksājums, lai aizdevējs pārliecinātos par aizņēmēja identitāti (sk. *kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu termina "Aizņēmēja reģistrācijas komisija" skaidrojumu*).

Tiesiskās sekas reģistrācijai un minētā maksājuma veikšanai ir tādas, ka aizdevuma līgums stājas spēkā un aizņēmējs apstiprina, ka ir iepazinies un atzīst sev par saistošiem līguma vispārīgos un sevišķos noteikumus, kā arī Kredītkartes VISA noteikumus un cenrādi (sk. *kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 1.2., 1.3., 2.1.3., 2.4. punktu*).

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. panta pirmajai daļai šis aizdevuma līgums ir distances līgums, jo tas noslēgts ar distances saziņas līdzekļu starpniecību (tīmeklis), pusēm vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā.

[6.2] Atbilstoši kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 1.1., 2.4., 3.1. punktam, pēc līguma spēkā stāšanās, aizņēmējs ir tiesīgs nosūtīt aizdevējam pieprasījumu, norādot izmaksājamās kredītlīnijas summas apmēru, grafiku un termiņu.

Pēc pieprasījuma saņemšanas aizdevējs izmaksā pieprasīto aizdevuma summu uz aizņēmēja kontu. Kopā ar aizdevuma summu aizdevējs nosūta aizņēmējam arī speciālos līguma noteikumus, kuros ietverts grafiks un rēķins (sk. *Kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 2.4.3., 3.1. punktu*).

[6.3] Lietā iesniegtās maksājumu izdrukas pierāda, ka atbildētājai uz norēķinu kontu izsniegts aizdevums par kopējo summu 2740 EUR, kas izmaksāts šādos maksājumos: 2024. gada 30. janvārī 50 EUR, 2024. gada 1. februārī 40 EUR, 2024. gada 2. februārī 50 EUR, 2024. gada 3. februārī 80 EUR, 2024. gada 4. februārī 200 EUR, 2024. gada 5. februārī 500 EUR, 2024. gada 6. februārī 300 EUR, 2024. gada 7. februārī 100 EUR, 2024. gada 9. februārī divos maksājumos kopā 1420 EUR.

Prasītāja ir pierādījusi, ka atbildētājai uz aizdevuma līguma pamata tika nodota nauda ar konkrētiem nosacījumiem, proti, tā bija jāatdod pielīgtajā termiņā kopā ar pielīgtajiem blakus maksājumiem.

[6.4] Atbilstoši kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 6.2. punktam, gadījumā, ja aizņēmējs ir izmantojis līguma 3.3. punktā paredzētās tiesības pieprasīt atkārtotu kredītlīnijas summas izmaksu iepriekšējā grafika spēkā esības laikā, tad šī, no jauna izsniegtā kredītlīnijas summa, tiek pieskaitīta jau izsniegtajai kredītlīnijas summai un par kopējo summu tiek sagatavoti aktualizēti speciālie līguma noteikumi un grafiks, kas aizstāj iepriekš sagatavotos speciālos līguma noteikumus.

Minētais līguma nosacījums pēc savas tiesiskās būtības nozīmē, ka atbildētāja, pieprasot papildu aizdevuma summu, ierosina un aizdevēja, izsniedzot papildu aizdevuma summu, akceptē pārjaunojuma līguma slēgšanu (Civillikuma 1867. pants), jo pārjaunojums paredz divu darbību apvienojumu: vienas saistības atcelšanu un jaunas saistības radīšanu, kas kaut kādā veidā atkārto, bet ar izmaiņām, atceltajā saistībā ietverto. Pārjaunojuma tiesiskās sekas ir norādītas Civillikuma 1869. pantā – agrākais prasījums ar visām pie tā piederīgām blakus tiesībām (ķīlu, galvojumu, procentiem, līgumsodu) izbeidzas, it kā tas būtu izpildīts, un tā vietā nodibināts jauns prasījums, uz kuru agrākā prasījuma blakus tiesības neattiecas.

Tiesa nodibina, ka atbildētāja katru pieprasījumu par papildu aizdevuma summas izmaksu veikusi laikā, kad iepriekšējais atmaksas grafiks vēl bija spēkā. Pēdējais pieprasījums un līdz ar to aktuālie speciālā līguma noteikumi un aizdevuma atmaksas grafiks, pēc kura prasītāja prasa saistības izpildi, ir 2024. gada 9. februāris.

[6.5] Prasītāja 2024. gada 6. decembrī paziņoja atbildētājai, ka tā vienpusēji atkāpjas no aizdevuma līguma, pieprasa visu aizdoto, bet neatmaksāto aizdevuma pamatsummu un pielīgtos blakus maksājumus, atmaksāt līdz 2024. gada 16. decembrim.

Kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 8.2.1. punkts paredz, ka aizdevējam ir tiesības pieprasīt aizņēmējam līgumā noteikto maksājumu izpildi pirms termiņa, ja aizņēmējs ilgāk par 14 kalendārajām dienām kavē līgumā un rēķinā noteikto kredītlīnijas summas atmaksu atbilstoši grafikam.

Tiesa konstatē, ka puses aizdevuma līguma 8.2.1. punktā pielīgušas aizdevējas tiesības vienpusēji atkāpties no aizdevuma līguma Civillikuma 1589. panta izpratnē.

Prasītāja ir pierādījusi, ka aizdevēja šīs tiesības ir izlietojusi.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir kavējusi aizdevuma atmaksas termiņu ilgāk par 14 dienām, kas piešķir aizdevējai tiesības vienpusēji izbeigt aizdevuma līgumu un pieprasīt visu aizdevuma atmaksu ar blakus maksājumiem uzreiz.

Tiesa atzīst, ka atbildētājai iestājās saistība atmaksāt visu aizdoto, bet neatmaksāto aizdevumu un pielīgtos blakus maksājumus, 2024. gada 16. decembrī.

[6.6] Civillikuma 1793. panta 3. punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1798. pantu par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, [..] starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši.

Cesijas līgums ir konkrēta līguma izpildes jeb realizācijas forma, kas vērsta uz to, lai pārnestu pašu prasījumu saistības izpildījuma piedzīšanai no parādnieka. Līdz ar to cesijas spēkā esībai nepieciešami šādi priekšnoteikumi: 1) lai prasījums piederētu cedentam; 2) lai cedentam būtu vara rīkoties ar prasījumu; 3) lai cedējamais prasījums būtu noteikts. Tas nozīmē, ka cesija ir spēkā tikai tad, ja pastāv prasījums, ar kuru rīkojas cedents.

Lietā nav strīda, ka cedentei piederēja prasījums par no aizdevuma līguma izrietošo saistību piedziņu un tai bija tiesības rīkoties ar šo prasījumu.

Prasītāja prasījuma tiesības pret atbildētāju no konkrētā aizdevuma līguma ieguvusi cesijas darījuma rezultātā – ar 2024. gada 19. jūlija cesijas līgumu, tā 2024. gada 9. septembra pārjaunojumu un 2024. gada 5. decembra pārejas aktu – aizdevēja /Nosaukums E/ cedēja prasītājai prasījuma tiesības, kas tai radušās pret

atbildētāju un izriet no ar attiecīgo parādnieku savstarpēji noslēgtā aizdevuma līguma. Cesijas līguma 2.3. punktā puses vienojušās, ka prasījumi tiek cedēti kopā ar visām pie tām piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām un nākotnes prasījumiem (ja tādi būtu), tai skaitā, tiesības prasīt līgumsodu, un/vai nokavējuma procentus, un/vai citus blakus prasījumus (ja tādi būtu).

[7] Prasītāja lūdz piedzīt pamatparādu 2643,93 EUR.

Ievērojot šī sprieduma 6.5. punktā norādīto, tiesa atzīst, ka atbildētājai ir iestājies pienākums atmaksāt visu saņemto, bet nesamaksāto aizdevuma pamatsummu.

Atbilstoši Civillikuma 1838. pantam pierādīšanas nasta par to, ka parāds jau ir samaksāts, ir atbildētājai.

Atbildētāja tiesvedībā nav iesaistījusies un nav iesniegusi pierādījumus lietā, ka parādu būtu samaksājusi.

Prasībā norādīts, ka no atbildētājas parāda samaksai saņemti kopā 769,49 EUR, no kuriem 96,07 EUR novirzīti pamatparāda samaksai.

Tiesa, ņemot vērā pamatparāda dzēšanai novirzīto maksājumu apmēru, atzīst, ka nesamaksātā pamatparāda summa ir 2643,93 EUR (2740-96,07=2643,93), kas piedzenama no atbildētājas par labu prasītājai.

[8] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas sākotnējās kreditores izdevumus 17 EUR parāda piedziņā.

Kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 7.4. punkts paredz, ja aizdevējs aizņēmējam ir nosūtījis parastas vai ierakstītas vēstules ar atgādinājumiem par no līguma izrietošo saistību izpildes kavēšanu, aizdevējam ir tiesības piedzīt no aizņēmēja izdevumus, kas saistīti ar vēstules sagatavošanu un nosūtīšanu par katru šādu vēstuli, atbilstoši Aizdevēja cenrādim.

Prasītāja iesniegusi cenrādi, kas ir pielikums pie Kredītlīnijas līguma vispārīgiem noteikumiem, kurā norādīts, ka vienas vēstules par saistību apmēru izmaksas ir 7 EUR, bet par elektroniskā formā veiktajiem atgādinājumiem 0,50 EUR par katru ziņu.

Prasības pieteikumā (sk. *prasības pieteikuma 23. rindkopu*) norādīts, ka šo maksājumu veido maksa par informatīvo ziņojumu izsūtni un elektronisko pasta vēstuļu nosūtīšana.

Prasītāja lietā ir iesniegusi divas vēstules – zvērināta advokāta /Persona C/ 2024. gada 5. septembra vēstuli un sākotnējās aizdevējas 2024. gada 19. novembra vēstuli par prasījuma tiesību cedēšanu, kurā vienlaikus atgādināts par saistību izpildes kavēšanu.

Pierādījumi par citām sākotnējās aizdevējas veiktajām darbībām parāda atgūšanā lietā nav.

Civilprocesa likuma 8. panta otrajā daļā un 93. panta ceturtajā daļā paredzētais tiesas pienākums izskaidrot pusēm viņu tiesības un pienākumus, tostarp paziņot par pierādījumu trūkumu par kādu no faktiem, nav saprotams tādējādi, ka tiesai (tiesnesim) būtu katrā ziņā jāmudina puse iesniegt vēl papildu pierādījumus, ja tādi par konkrēto (apstrīdēto) apstākli jau ir iesniegti (sk. *Senāta 2023. gada 6. jūlija sprieduma lietā Nr. SKC-81/2023 (ECLI:LV:AT:2023:0706.C30640718.16.S), 13.1. punktu*). Katram prasītājam ir pienākums pierādīt prasībā norādītos apstākļus, nopietni izvērtējot, vai tā ir sagādājusi un iesniegusi tiesai pietiekamus pierādījumus konkrētā apstākļa pierādīšanai.

Pierādījumi par sākotnējās aizdevējas veiktajām darbībām parāda atgūšanā bija iesniegti, bet ne tādā apjomā, lai pierādītu visu šī prasījuma summu, kas nozīmē, ka tiesai nebija pienākuma paziņot, ka prasītājai nav izdevies pierādīt visu prasības summu šajā daļā.

Lietā ir iesniegtas divas vēstules, kurās atbildētājai sākotnējā aizdevēja bija atgādinājusi par parādsaistībām, kas nozīmē, ka tiesai ir pamats piedzīt no atbildētājas prasītājas labā 14 EUR, bet par izdevumu 3 EUR piedziņu prasījums jānoraida.

[9] Prasītāja lūdz piedzīt līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus 248,53 EUR par laiku no 2024. gada 30. maija līdz 2024. gada 31. augustam.

Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji.

[9.1] Procentu maksāšanas pienākumu noteic Civillikuma 1753. pants, kas noteic, ka procenti ir atlīdzība par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tiesību doktrīnā par procentu tiesisko dabu norādīts, ka procentu kā atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus (sk. *Torgāns K. Saistību tiesības I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 145. lpp.*).

[9.2] Kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu terminu skaidrojumā norādīts, ka procenti ir atlīdzība aizdevējam par kredītlīnijas summas lietošanu, ko aizņēmējs maksā aizdevējam un kas fiksēti speciālajos līguma noteikumos. Savukārt līguma 6.1. punkts noteic aizņēmēja pienākumu maksāt procentus par izsniegtajām kredītlīnijas summām.

Ņemot vērā, ka šis maksājums pielīgts par izsniegtās summas lietošanu noteiktā termiņā, proti, kamēr prasītājas kapitāls atrodas pie atbildētājas, tad tiesa atzīst, ka šis maksājums atbilst līgumisko lietošanas procentu tiesiskajai dabai.

[9.3] Ņemot vērā šī sprieduma 6.4. punktā atzīto par tiesiskajām sekām pēc katras papildu aizdevuma summas izsniegšanas, proti, saistība tiek pārjaunota un prasītāja ar tiesā celto prasību saistību izpildi prasa saskaņā ar pēdējo pārjaunojumu, tad procentu likmi tiesa nosaka saskaņā ar 2024. gada 9. februāra speciālajiem līguma noteikumiem.

2024. gada 9. februāra aizdevuma līguma speciālos noteikumos pielīgta aizdevuma lietošanas procentu likme 38,28 %.

Prasītāja precizētajā prasības pieteikumā (sk. *prasības pieteikuma 17. punktu*) norāda, ka pielīgtā procentu likme dienā ir 0,10 %. No minētā tiesa secina, ka aizdevuma līgumā procentu likme tika noteikta uz gadu (38,28 % / 365=0,10 %).

[9.4] Tiesa, veicot matemātiskus aprēķinus, konstatē, ka procentu summa par periodu no 2024. gada 30. maija līdz 2024. gada 31. augustam jeb 94 dienām, pie procentu likmes 0,10 % dienā un pamatsummas 2643,93 EUR ir 248,53 EUR (0,10/100=0,001; 0,001*94=0,094; 0,094*2643,93=248,53).

Prasība celta par lietošanas procentu 295,99 EUR piedziņu, līdz ar to prasība daļā par aizdevuma lietošanas procentu 47,46 EUR piedziņu ir jānoraida (295,99-248,53=47,46).

[10] Prasītāja lūdz piedzīt līgumiskos nokavējuma procentus 17,65 EUR par laiku no 2024. gada 29. jūnija līdz 2024. gada 4. decembrim.

Prasība šajā daļā ir apmierināma.

Civillikuma 1756. pants noteic pienākumu maksāt procentus, pamatojoties vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu un to apmērs ir jānosaka aktā vai darījumā, bet ja tas nav darīts, tad jāpiemēro likumā noteiktā procentu likme.

Atbilstoši 1759. panta 1. punktam nokavējuma procenti ir jāmaksā arī bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Kārtība un nosacījumi, pie kādiem aizņēmējam iestājas pienākums maksāt nokavējuma procentus, ir noteikta kredītlīnijas līguma 8.1.1. punktā – ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktos maksājumus, aizdevējam ir tiesības piemērot nokavējuma procentus par katru kavējuma dienu. Nokavējuma procentu likme dienā norādīta Speciālajos līguma noteikumos [..].

2024. gada 9. februāra speciālajos noteikumos pielīgta nokavējuma procentu likme – 0,21 % dienā.

Atbilstoši Civillikuma 1652. panta 3. punktam parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts [..] ar līgumu.

No 2024. gada 9. februāra Kredītlīnijas summas atmaksas grafikā noteiktajiem termiņiem un prasītājas norādītajiem atbildētājas veiktajiem maksājumiem, tiesa konstatē, ka atbildētāja pieļāva pirmo maksājumu kavējumu 2024. gada 30. aprīlī, jo 2024. gada 29. aprīļa maksājumu neveica pielīgtajā apmērā – 100,62 EUR (2024. gada 24. maijā iemaksāts 49,69 EUR).

Tiesa nokavējuma procentu aprēķinā matemātiska aprēķina kļūdas nekonstatē, uz tādām nav norādījusi arī atbildētāja.

[11] Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 78,23 EUR par laiku no 2024. gada 6. decembra līdz 2025. gada 4. jūnijam.

Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma.

Procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem (Civillikuma 1759. pants).

Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus par laiku, kad atbildētājai bija iestājies pienākums atdot visu aizdevumu, tātad procenti tiek prasīti par atbildētājas pieļautu nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumisko procentu likme ir 6 % no simta gadā, kas pie pamatparāda 2643,93 EUR un kavētas 181 dienas ir 78,67 EUR.

Prasītāja dispozitīvi izvēlējusies lūgt piedzīt mazāku procentu summu, kas tiesai ir saistoši (Civilprocesa likuma 192. pants).

[12] Prasība daļā par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu 17 EUR piedziņu ir apmierināma.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas izdevumus parāda atgūšanā 17 EUR, ko veido paziņojums par parāda esību un elektroniski veiktie atgādinājumi par saistību izpildi.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likums reglamentē kreditora un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumus parāda atgūšanas jomā ar mērķi parāda atgūšanas procesā nodrošināt taisnīgumu, samērīgumu un saprātīgumu (Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 2. panta 1. un 2. punkts). Atbilstoši minētā normatīvā akta anotācijai, likumdevējs to pieņēma nolūkā citstarp risināt parāda atgūšanas izdevumu atlīdzināšanas jautājumu un izveidot kreditoriem un parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzējiem vienotus principus un kārtību parāda atgūšanai un nodrošināt parādnieka tiesību un ekonomisko interešu aizsardzību parāda atgūšanas procesā (sk. *likumprojekta "Parāda atgūšanas likums" anotāciju. Pieejama: https://titania.saeima.lv/LIVS11/SaeimaLIVS11.nsf/0/9728B10CEA3D95B6C 2257953004A7F11?OpenDocument*).

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta trešajā daļā Ministru kabinetam ietverts deleģējums noteikt samērīgus un objektīvi pamatotus parāda atgūšanas izdevumus.

Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumi Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" (redakcijā, kas bija spēkā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2024. gada 11. jūlijam jeb redakcijā, kas bija spēkā parāda ārpustiesas atgūšanas procesa laikā) noteic maksimālo atlīdzināmo parāda atgūšanas izdevumu apmēru, t. i., 1) ne vairāk par 7 EUR par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams; 2) ne vairāk kā 10 EUR par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām.

Prasītāja iesniegusi atgādinājuma vēstuli par parādsaistībām un izdruku par elektroniskā formā veiktajiem atgādinājumiem atbildētājai par saistībām, līdz ar to tiesa no atbildētājas prasītājas labā piedzen parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR.

[13] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasība ir apmierināta daļēji, tāpēc no atbildētājas prasītājas labā tiesa piedzen samaksāto valsts nodevu proporcionāli apmierinātajai prasības daļai jeb 295,07 EUR (prasība celta par 3069,80 EUR piedziņu, samaksāta valsts nodeva 300 EUR, prasība apmierināta par 3019,34 EUR; 3019,34*300/3069,80=295,07), kā arī valsts nodevu par prasības nodrošināšanas pieteikumu 80 EUR.

[14] Tiesa prasību apmierina daļēji, tāpēc nosaka, ka prasības nodrošinājums, kas noteikts ar Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 3. jūlija lēmumu, sniedzas līdz apmierinātās prasības summai 3019,34 EUR.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu, ņemot vērā Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumā sniegto skaidrojumu, kā arī pamatojoties uz Civillikuma 1759. panta pirmo daļu un 1765. pantu, prasītājai ir tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus – 6 % gadā – no ar spriedumu viņas labā piedzītās summas, ievērojot Civillikuma 1763. pantā noteiktos ierobežojumus.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^{1}$ pantu tiesa atbildētājai nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. – 193. pantu, 195. panta pirmo daļu, 204., $250.^{25}$ panta $2.^{1}$ daļu, $2.^{3}$ daļu un $250.^{27}$ panta trešo un ceturto daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji /Nosaukums C/ prasību pret /Persona A/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, /Nosaukums C/, reģistrācijas Nr. /Numurs C/, labā pamatparādu 2643,93 EUR (divi tūkstoši seši simti četrdesmit trīs *euro* un 93 centi), sākotnējā kreditora izdevumus 14 EUR (četrpadsmit *euro*), līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus 248,53 EUR (divi simti četrdesmit astoņi *euro* un 53 centi) par laiku no 2024. gada 30. maija līdz 2024. gada 31. augustam, līgumiskos nokavējuma procentus 17,65 EUR (septiņpadsmit *euro* un 65 centi) par laiku no 2024. gada 29. jūnija līdz 2024. gada 4. decembrim, likumiskos nokavējuma procentus 78,23 EUR (septiņdesmit astoņi *euro* un 23 centi) par laiku no 2024. gada 6. decembra līdz 2025. gada 4. jūnijam, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR (septiņpadsmit *euro*) un valsts nodevu 375,07 EUR (trīs simti septiņdesmit pieci *euro* un 7 centi).

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu viņas labā piedzītās summas, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Piedzītie naudas līdzekļi jāieskaita norēķinu kontā Nr. /IBAN A/, /Nosaukums A/.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt prasību daļā par sākotnējā kreditora izdevumu 3 EUR un līgumisko aizdevuma lietošanas procentu 47,46 EUR par laiku no 2024. gada 30. maija līdz 2024. gada 31. augustam piedziņu.

Noteikt, ka ar Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 3. jūlija lēmumu noteiktais prasības nodrošinājums, sniedzas līdz prasības summai 3019,34 EUR.

Pilns spriedums sastādīts 2026. gada 13. februārī.

Spriedumu 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma $440.^{2}$ panta noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Kurzemes rajona tiesas tiesnese Ilze Vasiļjeva

Dokuments ir parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.